Pohjan Tähti

1/2016

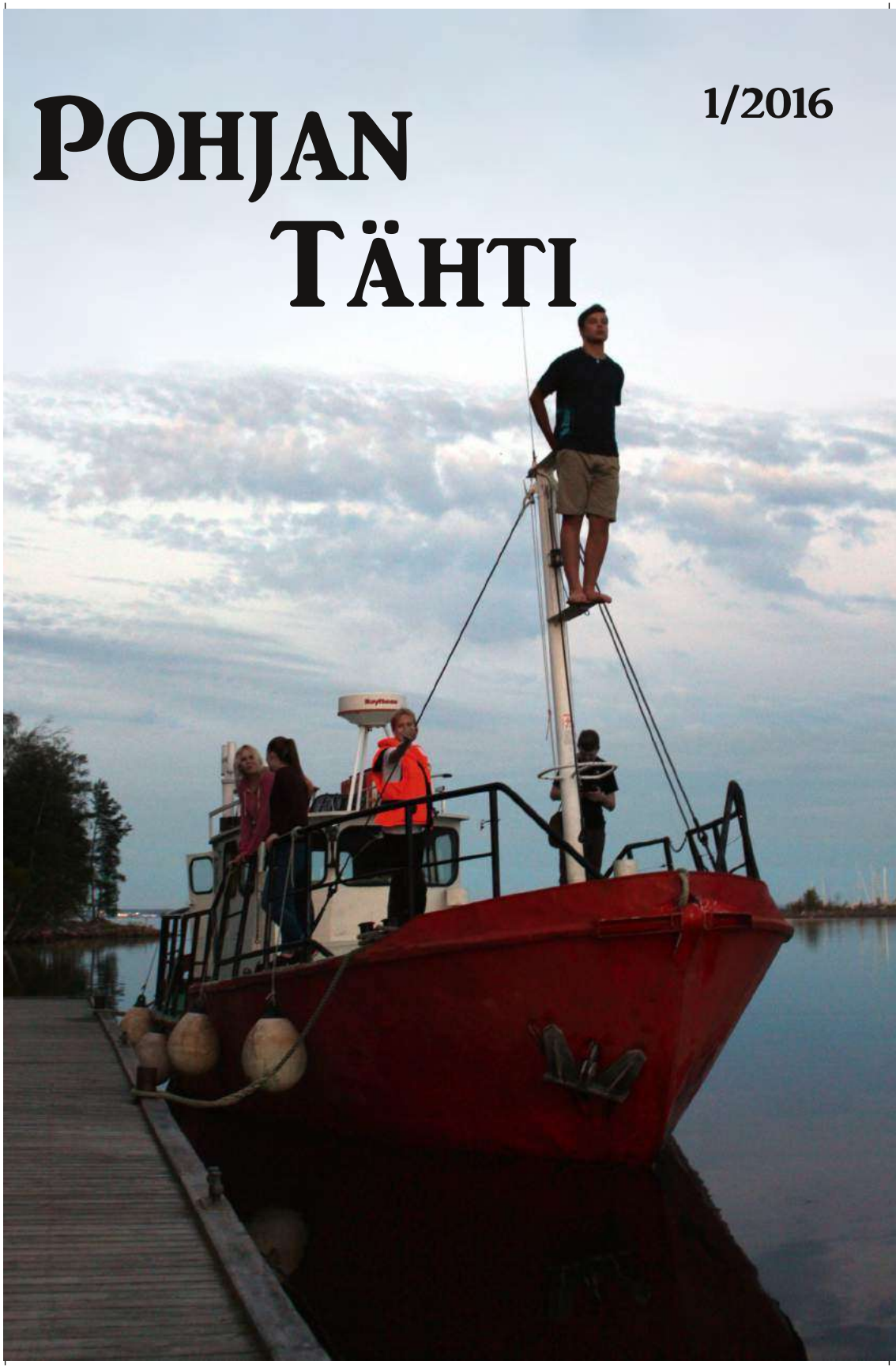

LPKJ
Maria Koskela
040 963 4794
mariajohannakoskela@gmail.com

ALPKJ
Heidi Saarinen
041 506 2496
heidijk.saarinen@gmail.com

SIHTEERI
Timo Mäntyvaara
050 373 0142
timo.mantyvaara@gmail.com

LUOTSIT
SPO: Johannes Miesmaa, 045 132 3231
SKO: Katja Jurmu, 040 536 2583
TAO: Riku Niemelä, 040 734 4744
SMO: Tiia Hyvälä, 050 536 2559
VLO: Sami Alitalo, 0400 682 174

LIPPUKUNTA NETISSÄ
pv.onmky.fi

POHJAN TÄHDEN TOIMITUS
Päätoimittaja: Tiia Niemelä
Toimittajat: Tiia Niemelä, Katja Jurmu, Katri Moilanen, Fanny Juusola
Taitto: Katja Jurmu

Pääasiassa.....3
Tapahtumat.....5
Veneenohjaajakurssi.....5
BPC.....9
23rd World Scout Jamboree.....13
Eläinten valtakunta.....16
Poikien Yhteinen.....17
Klippi - tarpojaosaston syysleiri....18
Laulu kosottajilta.....20
Kaamosromanssi goes space.....21
Ketun vartioesittely.....22
Luotsipiiri esittäytyy.....24
Uuden lpkj:n haastattelu.....26
PV K-22.....29
Kummilapsi Khadim Sene.....32
Konstit on monet.....33
Niihä oli.....34
Instagram.....35

Pohjan Tähti on Oulun NMKY ry:n partiolippukunta Pohjan Veikkojen virallinen jäsenlehti.

POHJAN TÄHTI NETISSÄ:
pv.onmky.fi/pohjantähti

JUTUT LEHTEEN:
pohjantahti.pv@gmail.com

Etukannessa: Pohjantähti Varjakassa. Kuva: Eetu Mäläskä
Takakannen tytöt: Tiia ja Eveliina Ketun vartionretkellä keväällä. Kuva: Katja Jurmu

Kävipä sitten niin, että ehdin kirjoittaa ainoastaan yhdet Pääasiat lippukunnanjohtajan ominaisuudessa (tämänkin hieman yliajalla). Ainoan tilaisuuteni ja alkavan vuoden kunniaksi kerron teille siis tyypillisen mahtipontiseen tapaani viisi syytä, joiden valossa uskallan väittää, että Suomen paras partiolippukunta toimii Oulun Raatinsaarella.

YKSI. Meillä Pohjan Veikoissa on ookoo innostua ja siksi se on meillä nykyään kovin yleistä. Kun joku saa kuningasidean, se hihkuu innosta, tohkeilee menemään ja spämmää somen täyteen partioenergiaansa. Ja sillä innolla saa aikaan timanttisia juttuja. Se näkyy eeppisinä viikonloppureissuina, huolella järjestettynä toimintana ja isona määränä äänekkäitä pohjanveikkoja erilaisissa tapahtumissa.

KAKSI. Meillä on keskenään paremmat jutut ku kellään missään. Ikäerot, ryhmärajat tai sijoittumiset pestipyramidissa eivät tässä läpänheitossa näy vaan ensiluokkaiset inside-vitsit ovat taattuja kaikkialla, missä punamustavalkohuiviset kerääntyvät yhteen. Ja aina löytyy hyvä kasku kerrottavaksi muun väristen huivienkin omistajille!

KOLME. Meille kelpaa vain paras. Tämä on se syy, minkä takia moni pitää meitä säännöllisesti vähän hankalina. Me tarvotaan välillä aika syvälläkin partiosuossa, jotta päästäis korkeisiin tavoitteisiimme - ja sitten usein käy niin, että priima tulee luonnostaan ihan vain siksi, että siihen on totuttu. (Ja jos ei tule, saa siitä ainakin hyvän kaskun, ja niille on aina tilausta!)

NELJÄ. Korkean tason takia tai siitä huolimatta meillä on ihan ällistyttävän hyvä tehdä partiota. Toiminnan suunnitteluun osallistuvat kaikki, asioista keskustellaan ajatuksella eikä pelätä muuttaa totuttua, jos se ei tunnu enää fiksulta. Meillä kysytään fiiliksiä, kehutaan ja kiitetään. Meiltä löytyy aina joku tuuraamaan kokoukseen kun toinen ei ennätä ja joku, jolle avautua, kun kaikki menee pilalle. Ja siksi meillä onkin varmasti näin paljon tyyppejä, jotka tekee

näin kovasti hommia, että täällä ois lapsille ja nuorille parasta mahdollista partiota. Tyyppejä, jotka on läsnä, kuuntelee ja on aina valmiina seikkailemaan.

VIISI. Me on opittu ottamaan mukaan myös uudet tekijät. Meille tullaan aiemmalla partio- tai PV-taustalla, lapsen tai seurustelukumppanin kautta, toisesta lippukunnasta. Tulija saa nähdä paljon vaivaa oppiakseen meidän tavat, sanat ja omituiset lyhenteet (TiLaVa, TY, VarVas) mutta viime aikoina on ollut myös paljon puhetta ja kiitosta siitä, että tähän porukkaan on helppo päästä mukaan. Se on erityisen ilahduttavaa siksi, ettei olla aina oltu kovin vieraanvaraisen maineessa. Nyt pohjanveikkous on taas in.

Tätä 269 huipputyypin sirkusta sain kunnian johtaa vuoden verran, kunnes tie vei töiden perässä pääkaupunkiin. Nyt puikkoihin astuu lempimäyrämme Maria ja minä siirryn tekemään niitä juttuja, jotka etänä suunnilleen onnistuu. Kiitos teille huikeesta viime vuodesta ja pysykää jatkossakin yhtä timanttisina!

Sara Miesmaa
väistynyt lippukunnanjohtaja

VENEENOHJAAJAKURSSI 12-14.6

Kesäkuun alussa yhdeksän silloisen El`merin jäsentä osallistui veneenohjaajakurssille Helsingissä ja Raumalla. Kurssi antaa valmiudet toimia oman partioveneen perämiehenä sekä mahdollisuuden hakea harjoitusvesialuetta.

Perjantai 12.6, Tampere 9:56. Meidät oli hylätty yksin pimeään synkkään maailmaan. Toisten jatkaessa matkaansa Helsingin loistoon, me löysimme itsemme Tampereen hämäriltä kujilta. Lähdimme laahustamaan kohti iloja ja huveja, mutta kun vihdoin seisoimme Särkänniemen jylhillä porteilla, meille kävi selväksi ettei meitä huolittu sisään - huvipuisto oli vielä kiinni. Pettyneinä lähdimme hakemaan lohturuokaa ja pian löysimme itsemme kotipizzasta. Ravittuina mutta peloissamme suuntasimme kohti lopullista kohtaloamme: Rauman vokkia.

Matkustimme Raumalle Hi-tech bussissa, joka oli siunattu jopa USB-latausporteilla.Tosin yksikään näistä tekniikan ihmeistä ei toiminut ennen kuin kävimme kuskille asiasta raportoimassa. Raumalla menimme kauppaan ja Joose osti muiden painostuksesta itselleen kumpparit, vaikka ei niitä myöntänytkään tarvitsevansa.

Tapasimme Raumalla asuvan Pohjan Veikon, Veeran, jonka kanssa kävimme syömässä. Sitten Mr. Maza kävi hakemassa meidät hoiviinsa. Matkalla satamaan hän esitteli meille Wanhaa Raumaa sekä paikallisia nähtävyyksiä.

Satamassa kohtasimme muut kurssilaiset, sekä kurssin ohjaajat. Kyseisellä hetkellä pulssimme lähenteli

Kuva: Joose Yrjänäinen

200 lyöntiä sekunnissa. Meidät jaettiin neljään eri iskujoukkoon: Alpha, Bravo, Charlie sekä Delta. Käytettävissämme oli 3 alusta: emoalus Meripurakk, sekä My-veneet Elmo ja Elli. Koulutus alkoi samalta seisomalta ja lähdimme purjehtimaan ryhmissämme kohti Partiokaria, Myrskypoikien omaa saarta. Saareen päästyämme puolet porukasta lähti Meripurakalla yöpurjehdukselle ja loput jäivät saareen lämmittämään saunaa.

Lauantaina heräsimme kun kokkimme piti meille uljaan puheen: "Joskus on päiviä kun tuntuu ettei joku asia oikein onnistu, välillä taas on päiviä milloin mikään ei onnistu ja tänään on sellainen päivä. Puurossa ei oo mittään muuta hyvää kuin suola - Meillä ei ole siis puuroa tänään." Lauantain purjerjehdukset hoidettiin järjestyksessä: Bravo ja Charlie Meripurakalla, Alpha Elmolla ja Delta purjehti Ellillä. Lukemattomien jiippien ja satojen tuhansien vendojen jälkeen purjehtiminen alkoi hetki hetkeltä tulla tutummaksi. Meripurakilla pääsi myös illalla harjoittelemaan tutkalla ajamista ja MOB-tilanteita.

Sunnuntaina heräsimme sateiseen, koleaan aamuun. Vaikka vesisateessa purjehtiminen ei ollut kenenkään mieleen, lähdimme silti harjoittelemaan ja loppujen lopuksi meillä oli ihan hauskaa. Pakattuamme kamat Partiokarilla lähdimme purjehtimaan kohti Kuuskaria. Viimeinen koitos oli purjehtia satamaan itsenäisesti My-veneillä. Jakauduimme Raumalaiset vs Oululaiset ja kuten arvata saattaa me noviisit Oululaiset, jotka emme ole koskaan ennen tätä viikonloppua koskeneetkaan purjeveneeseen, veimme homman kotiin ja näytimme Raumalaisille purjehtimisen mallia. Satamassa huolsimme veneet ja purjeet kuntoon ja saimme kurssitodistuksemme. We did it!

Lähdimme bussilla kohti Tamperetta iloiten menestyksestämme ja siellä loikkasimme junaan, jossa kohtasimme vanhat tutut El' meriläiset.-Jee! Jaoimme keskenämme viikonlopun kokemuksia ja huippuhetkiä.Kaikilla oli ollut kivaa.

Team Rauma - Tiia, Sini, Topi, Miikka ja Joose

Lähdimme aamulla viideltä kohti Helsinkiä. Kaikilla oli hauskaa ja jännitti. Juotiin vaan mehua, mutta syötiin onneksi kakkua koska Eetulla ja Joosella oli synttärit. Petturi (Miika) ja muut Raumalle menijät jäi pois junasta Tampereella.
Helsingissä ennen kurssin alkua kävimme syömässä vähän pastaa Vapianossa ja kuuntelemassa konserttia Kaisaniemen puistossa. Eetu ja Aleksi lähtivät sieltä kohti tuntematonta, Katjan ja Joneksen jatkaessa bussilla matkaa kohti Espoota.

Närpälle menijöillä oli hauskaa heti alusta alkaen, koska Närpän miehistö pudotti fendarin vilkkaaseen satamaaltaaseen. Sinensiksellä VOKki alkoi alukseen tutustumisella. Närppä purjehti heti ensimmäisenä iltana Porkkalan viereen yöksi Sinensiksen jäädessä ensimmäiseksi yöksi Pihlajaniemeen. Myös Flikka, jolla Annis oli kouluttajana pääsi onnistuneesti matkaan perjantaina.

Aamulla Närppäläisten nukkuessa pitkään aloitti Sinensis pitkän matkan Pihlajaniemestä kohti Porkkalaa. Joonas oli kuuma mies ja ajoi vain T-paidassa koko lauantain. Porkkalassa saunottiin ja harjoiteltiin purjeveneellä laituriin ajoa. Laituriin ajon jälkeen lähdettiin yöpurjehdukselle vaikkei ollutkaan yhtään pimeää.

Närpällä päästiin jopa spinnuttelemaan myötätuuleen, sekä harjoittelemaan ankkuroitumista. Sinensis keskittyi veneen hallinnan harjoitteluun, ja "perälautojen" kiinni ottamiseen. Yöpurjehtiminen oli mukavaa hyvässä seurassa. Eetullakin oli ihan mukavaa.

Sunnuntai aamu alkoi sateisissa merkeissä. Sinensiksellä edessä oli pitkä purjehdus Porkkalasta takaisin Espooseen. Paluumatkan aikana harjoiteltiin mm. reivaamista ja tehtiin

Kuva: Anni Silvola

MOB-harjoituksia. Närppä oli purjehtinut yön aikana lähelle kotisatamaa joten matka takaisin oli lyhyt. Satamaan saavuttaessa oli siivouksen aika. Sinensiksellä siivoaminen onnistui ongelmitta, mutta Närppä joutui kohtaamaan vaikeuksia siivouksen edetessä.

Kurssin jälkeen Pohjan Veikot tapasivat toisensa jälleen rautatieasemalla josta alkoi pitkä kotimatka takaisin kylmään pohjoiseen. Etelänloma oli ohi. Tampereella petturi ja muut Rauman vokkilaiset nousivat väsyneinä samaan junaan. Junassa reippaat elmeriläiset ilakoitsivat sitä, että heistä oli tullut Pohjantähden perämiehiä.

S/Y Sinensis
Kuva: Katja Jurmu

Kuva: Eetu Mäläskä

Team Helsinki - Katja, Eetu, Joonas ja Aleksi sekä Kippari-Anni
Kirjoittanut: Katja ja Eetu

BPC 26.6-1.7
Tarpojana leirillä

Perjantai 26.6.
Tultiin parkkipaikalle. Meillä oli pyörät mukana. Odoteltiin savuun pääsyä vähän aikaa leirialueen ulkopuolella. Savussa pakattiin haikkikamoja ja pystytettiin kahta kymppitelttaa ennen lähtöä. Lähdettiin ynnille, missä jakauduimme haikkivartioihin. Tasoja oli kolme; Urbaani, Kampikierto, sekä Verta ja hikeä. Yhteiset tavarat ja kartat jaettiin vartioille, minkä jälkeen lähdettiin pyöräilemään. Haikin varrella oli erilaisia rasteja. Esimerkiksi yhdellä rastilla piti irrottaa pyörän renkaasta ulkokumi ja kaikkien vartion jäsenten piti mennä sen läpi. Yhdellä Verta ja hikeä -vartiolla sisärengas puhkesi ja se vaihdettiin. Samalla vartiolla oli muitakin mutkia matkassa. Vartion takana oli poliisitakaa-ajo, mutta he ehtivät väistämään autoa tien laitoihin. Verta ja hikeä sekä Kampikierto yöpyivät Pilpasuon laavulla ja Urbaani yöpyi jossain päin Lintulampea.

Lauantai 27.6.
Herätys. Aamupalaksi puuroa ja lähdettiin porrastetusti. Oli lisää rasteja matkan varrella.
Yksi porukka eksyi Hailuodon lauttasatamaan ja meni 20km harhaan rastilta. Kaikki yöpyivät erään koulun liikuntasalissa. Päästiin käymään telttasaunassa ja suihkussa. Iltapala ja nukkumaan.

Sunnuntai 28.6.
Herätys seitsemän aikaan. Pakattiin kamppeet ja vietiin tavarat ulos pyörille. Tehtiin puuroa aamupalaksi. Loppuhaikkimme oli Amazing Race -kilpailun tyylinen. Ensimmäinen vartio maalissa voitti sarjansa haikin. Ensimmäiset lähtivät klo 9 ja loput viiden minuutin välein. Verta ja hikeä -haikin voitti VH4, kampikierron KK2 ja urbaanin U5. Savuun palattuamme haimme leiriin jääneet kamppeet ja meillä oli vapaa-aikaa. Sitä kulutimme mm. aurinkoa ottaen, lorvaillen, makuupussissa loikoillen, korttia ja esimerkiksi Pokemonia puhelimella pelaten. Lounaan jälkeen päästiin kauppaan ja Tuiran uimarannalle. Hengailtiin rannalla. Savussa tavarat vietiin seikkailijoiden ja sudareiden

tyhjennettyihin telttoihin vartioittain. Puettiin partioparhaimmat päälle ja lähdettiin Rotuaarille 'iltanuotiolle'. Sen jälkeen jäätiin "biletämään" varttia vaille kymmeneen asti. Palattiin leiriin, syötiin ja mentiin nukkumaan.

Maanantai 29.6.
Herätys klo 7.20. Käytiin aamupalalla, lipunnostossa ja menimme meriohjelmaan. Pääsimme melomaan ja kokeilemaan sup-lautoja. Söimme lounaan, jonka jälkeen aloimme rakentamaan ponttoonilauttaa. Aloitimme muita jonkin aikaa myöhemmin ja se valmistui hitaasti mutta varmasti. Rakentamisen loppupuolella lautalle alettiin miettiä nimeä. Ehdotuksia oli useampia, joista yksi oli Titanic 2, mutta lopulta lautta sai nimekseen Pohjantähti 2.0. Lauttaa testattiin päivällisen jälkeen. Se oli ainoa testauksesta ehjänä säilynyt lautta. Vietimme savun oman illan, jossa oli oma Vino show ja palkittiin ihmisiä. Sitten iltapala ja nukkumaan.

Tiistai 30.6.
Herätys klo 7.20. Syötiin aamupala ja oli lipunnosto. Ennen lounasta ohjelmassa oli Master Chef. Teimme hampurilaisia ja bataattiranskalaisia. Yksi jokaisesta vartiosta pääsi kauppaan ostamaan vartion lisukkeet hampurilaisiinsa. Söimme lounaaksi ne hampurilaiset ja bataattiranskalaiset. Lounaan jälkeen ohjelmassa oli kanavasurffausta. Kanavasurffauksessa piti pyöräillä rastilta toiselle. Jokainen rasti oli eri televisio-ohjelmista. Esimerkiksi teimme asuja jätesäkeistä Muodin huipulla-ohjelmassa ja tunnistimme Salkkareiden eri hahmoja. Ohjelman jälkeen oli päivällinen. Sen jälkeen alkoivat partiomarkkinat, joiden ai-

Kuva: Katja Jurmu

kana pidettiin esittelykierroksia leirialueella. Ohjelmassa markkinoilla oli esimerkiksi kasvomaalausta ja merimerkkirata. Kun leirialueella alkoi hiljaisuus, saatiin mennä Raatinsaaren toiseen päähän hengailemaan muiden kanssa. Tarpojat olivat siellä kahteentoista ja samoajat kahteen. Mentiin nukkumaan.

Tarpojat valmistautumassa melomaan
Kuva: Eetu Mäläskä

Keskiviikko 1.7.
Herätys oli taas vaihteeksi 7.20. Aamupala ja lipunnosto. Ohjelmassa ennen lounasta oli eräänlaista lipunryöstöä ja leikkimielisiä haaste-kilpailuja. Lounaan jälkeen pakattiin tavarat. Kun tavarat olivat pakattuna, purettiin telttoja ja muita rakennelmia. Kaiken ollessa valmista teltat kuljetettiin Ynnille, missä niitä kuivatettiin ja sitten pakattiin. Ne vietiin pakattuna varastolle ja mentiin leirialueelle takaisin. Syötiin päivällinen ja sen jälkeen hengailtiin. Pidettiin "fiilispiiri" jonka jälkeen alettiin valmistautumaan päättäjäisiin. Päättäjäisissä äänestettiin Putouksen paras hahmo, julistettiin tarpojien kanavasurffauksen ja Master Chefin, sekä muiden ikäkausien ohjelmien voittajia. Kanavasurffauksen voitti Pohjan Veikkojen Ullat-vartio. Päättäjäisissä kaikki tarpojat saivat mukaansa ilmapallon, jonka sisällä oli jokin "elämänviisaus". Otettiin tavarat mukaan ja lähdettiin parkkipaikan kautta kotiin.

Piia Jolanki

Pestiläisenä leirillä

BPC-leirillä oli tarjolla paljon erilaisia mielenkiintoisia pestejä, joista useaan partsakaverit pitkin vuotta tarttuivat. Itse en kuitenkaan lähtenyt yhteenkään leiripestiin vaan halusin olla pestissä savussa. Ajattelin, että leirin kokee parhaiten savussa oman lippukuntamme lasten ja nuorten sekä tuttujen ja vähemmän tuttujen johtajakavereiden keskellä. Siinä samassa saattaisi päästä itsekin kuljailemaan ohjelmiin. Niin kävikin.

Vietin alkuleirin sudenpentujen laumanjohtajana. Nautimme hyvistä leirisäistä monipuolisen ohjelman parissa, josta oli iloa myös johtajalle. Kokeilimme omatekoista kranaatinheitintä (pyöränpumpun ja vesipullon avulla), teimme vaahtokarkeista katapultin ja veistelimme kaarnaveneitä. Viikonlopun aikana leirielämään tottuivat niin johtajat kuin sudaritkin. Oli ihmeellistä, kuinka vain leiriporttien takana odottava kaupunkielämä unohtui jo ensimmäisen leiripäivän aikana. Viikonlopun aikana sudareita kaitseva johtaja ei ehdi kuitenkaan useasti hengähtää ja vapaa-aika rajoittuu lyhyeksi kuulumisten vaihdoksi sudenpentujen nukkumaanmenoajan ja oman nukkumaanmenon välissä.

Sudenpentujen lähdettyä koteihinsa tyytyväisinä kolmipäiväiseen leirikokemukseen siirryin samoajaluotsin tehtäviin. Meidän samoajat kun ovat kultaa ei tämä pesti tuntunut kovinkaan raskaalta. Näinä päivinä sain nautiskella jopa ihan omasta ohjelmasta. Samoajien ollessa omassa ohjelmassaan ehdin tutustua tulitaiteen saloihin Tulitanssiryhmä Tulikukan opastuksella, meloa aurinkoisessa säässä ja kokeilla SUP-lautailua. Mahtavia leirielämyksiä kaikki!

Pestissä koin jännityksen hetkiä savussa, liian väsyneitä naurunremakoita, savunjohtajien kokouksia. Omassa savussa pestissä olessaan voi olla varma, että seura on priimaa ja ongelmat oman lippukunnan kokoisia. Kaiken kaikkiaan BPC oli yksi kesän kohokohdista.

Saana Korkiala

21 päivää reissussa. Seitsemän päivää oheismatkalla ja neljätoista leirissä. Monta tukalaa päivää ja useita hikisiä öitä keskellä raivattua riisipeltoa, yli 40 000 muun partiolaisen seurassa.

Tätä oli odotettu! Kumma todeta, että +20C voi tuntua jäätävältä yölämpötilalta, kun lämpötila saattoi kohota kuuman päivän aikana lähes viiteenkymmeneen asteeseen.
Lähdimme Helsinki-Vantaalta 21.7 ja noin kymmenen tunnin lennon jälkeen saavuimme Japanin maaperälle.

Oheismatka:

Heti kun olimme saaneet matkatavaramme lentokentältä suuntasimme kentän ulkopuolella olevaan turistibussiin ja suuntasimme Tokion keskustaa päin.
Matkaa Naritan lentoasemalta Tokion keskustaan oli n. 70km ja koko matkan olimme kuin esikaupunkialueella. Taloja tasaisesti tien molemmilla puolilla ja lukemattomia suurjännitekaapeleita viemässä sähköä suurkaupunkialueen n. 36 miljoonalle asukkaalle. “Keskustaan” saavuttuamme lähdimme kiertämään eri kohteita. Kahta erilaista japanilaista temppeliä, sekä saimme ensikoskettuksemme japanilaiseen ruokaan paikallisessa ravintolassa.
Ensimmäisen yömme vietimme länsimaalaistyylisessä hotellissa. Ihmettelimme japanilaisia vessoja ja kummaksuimme hotellin erikoisesti käännettyjä ohjetekstejä.
Seuraavana päivänä kiertelimme Tokiossa ja opimme käyttämään sen valtavaa metroverkkoa ja kävimme kymmenissä ostoskeskuksissa ja sadoissa kaupoissa, kahviloissa, oheisliikkeissä, turistinähtävyyksissä, sekä

muissa liikkeissä.
Seuraavana päivänä heräsimme aikaisin, pakkasimme tavaramme ja heti aamupalan jälkeen menimme bussiin ja lähdimme haikille Koyo-Dai:lle, Kävimme vielä herättämässä Topin ja Miikkan mukaan pienelle vuorelle Fujin vieressä. Vuorelta Näkymät olivat henkeäsalpaavat, ympäröiviin laaksoihin, sekä viereiseen japanilaisille pyhään vuoreen Fujiin.

Jamboree:

28.7
Olimme olleet Japanissa jo 8 päivää. Saavuimme Yamaguchiin Jamboreen leirialueelle. Kävelimme alueen portilta omalle leiripaikallemme ja aloimme rakentaa leiriä. Leirinaapureina meillä oli toisella puolella ruotsalaisia, toisella japanilaisia. Edessä hollantilaisia, takana belgialaisia.

29.7
Jamboree alueella järjestettiin avajaisseremonia, jossa esiintyi japanilaisia artisteja, rumpuryhmä ja lippukulkueita.

6.8 Peace Memorial Day
Kävimme Hiroshimassa tutustumassa kaupunkiin, joka oli päivälleen 70 vuotta aiemmin tuhoutunut maan tasalle. Vierailimme myös atomipommin uhrien museossa.

7.8
Tämä päivä oli osalle leirin viimeinen päivä ja samana iltana leirin Suur-Areenalla vietettiin Closing Ceremony - leirin lopettamisjuhlaa.

8.8 Departure Day
Suurin osa leirialueesta purettiin tänään, sekä valtaosa leiriläisistä lähti matkalle kohti kotiaan. Emme kuitenkaan me, sillä Suomen porukka jäi valtaosin vielä leirialueelle. Evakuoiduimme IST-kylään. Viimeisen yön

nukuimme taivasalla. Jee!

9.8
Jätimme Yamaguchin pölyt taaksemme ja suuntasimme luotijunalla Japanin toiselle puolelle takaisin Naritan Lentoasemalle, josta lentomme lähtisi takaisin kohti Suomea. Viimeisen yön vietimme jälleen hotellissa Tokion lähettyvillä. Räjäytimme kaikki tavaramme ympäri huonetta ja järjestimme leirillä nopeasti kasaamamme tavarat uusiksi. Rojahdimme huoneen sängyille, katsoimme sateelliittitelevisiota ja lähdimme hotellin Onseniin kylpemään. Sitten vielä viimeiset tuliaisostokset!

10.9
----> SUOMI JEEEEEE! Kauhee darra mut Still alive!

Teksti ja kuvat: Joose Yrjänäinen

ELÄINTEN VALTAKUNTA 26-27.9

Syksyn kohokohta oli seikkailijatyttöjen yhteinen syysretki. Syysretki pidettiin Pilpajärven rannalla. Leirillä suoritettiin tulenteko-merkki.

Leirin teemana oli eläinten valtakunta ja ensimmäisenä iltana leiriläiset tekivät iltanuotiolle pieniä hauskoja eläin-esityksiä.
Isommat seikkailijat ja pari tarpojaa olivat yöllä kipinässä.
Rakensimme myös kananmunakennoista stearііnisytykkeitä.
Leiri kesti yhden yön ja kaksi päivää.
Leiriläiset kävivät monenlaisilla tulentekoon liittyvillä rasteilla ja yhdellä rastilla oli jokamiehenoikeudet.

Essi Lyyra-joukkueesta näyttää mallia, kuinka pizzataikina asetellaan pannulle.

Leiriläiset tekivät itse nuotiolla pizzaa. Tässä kuvassa tehdään aluetta nuotiota varten.

Kirjoittanut Lyyra-joukkue suorittaessaan seikkailijoiden toimittaja-merkkiä
Kuvat: Tiia Hyvälä

POIKIEN YHTEINEN 26-27.9

Syyskuisena lauantaiaamuna Pohjan Veikkojen seikkailijapojat saapuivat Pilpasuon laavun maisemiin. Teltat laitettiin pystyyn johtajien avustuksella ja sen jälkeen alkoikin jo PT. Pojat kiersivät tulentekoon liittyviä rasteja, joilla muun muassa opeteltiin keräämään metsästä toimivia sytykkeitä ja toimimaan luonnossa jokamiehenoikeuksien mukaan. Onnenonkijoiden valmistaman herkullisen päivällisen jälkeen opeteltiin kasaamaan ja sytyttämään erilaisia nuotiotyyppejä sekä hakkaamaan halkoja ja vuolemaan kiehisiä. Tulivuoret olivat myös IN. Illalla pelattiin vielä lasergamea ja sitten olikin jo aika mennä nukkumaan. Sunnuntaina harjoiteltiinkin telttojen pakkausta ja leirin siistimistä. Lopuksi kaikki saivat vielä hienot Tulentekijä-taitomerkit.

Seikkailijapoikien rakentama tulivuori

Teksti ja kuvat: Fanny Juusola

Kaikki lähti siitä, kun bussi tuli ynnille kuuden aikaan perjantai iltana. Oli hiukan kosteaa mutta lähtiessä ei ainakaan satanut.

Melkein perillä meidät jaettiin vartioihin, joita oli neljä. Oli sketsit, pelit, kauneus ja vloggaajat. Niissä jaetuissa vartioissa meidän piti suunnitella kanavan nimi ja toimia yhdessä vartion kanssa.

Sitten kun päästiin perille meidän piti pystyttää teltat. Kaksi vartiota nukkuisi samassa teltassa.

Telttojen pystytyksen jälkeen laitettiin kaminat sisään, jonka jälkeen leikittiin vähän ja sitten olikin jo iltapala.

Iltapalan jälkeen tehtiin iltatoimet, ja samalla saatiin tietää kipinä vuorot.

Seuraavana aamuna syötiin aamupala, ja sitten oli hiukan vapaa aikaa. Vähän ajan päästä piti pakata vartion yhteisiä tavaroita ja omia tavaroita PT:tä varten. Kaikki aloitti siitä, että piti hakea keppi omaan aiheeseen liittyen, josta tuli vartion oma lippu. Saatiin kankaanpala ja maaleja. Sitä oli vähän ärsyttävä tehdä, koska silloin satoi.

Lipun jälkeen suoritettiin rasteja. Vartiot sai kartan, jonka mukaa suo-

Vartio #Fabulous valmistautuu PT:lle.

ritti rasteja. Rasteilta sai tilaajia suorituksen mukaan. Rastien aiheet liittyivät paljon YouTubeen.

PT:n jälkeen oli välipala ja sitten oli sauna. Ensin tytöt ja sitten pojat.

Saunan jälkeen oli Afrikan tähtipeli. Siinä vartioiden piti yhdessä löytää Afrikan tähti. Tottakai siellä oli myös rosvoja jotka veivät rahaa, jos sitä sattui silloin olemaan.

Sitten oli iltanuotio, johon jokainen vartio oli suunnitellut kanavan mainoksen. Sen jälkeen oli äänivisa ja biisivisa.

Iltanuotion jälkeen oli iltapala, ja iltatoimet ja saatiin myös uudet kipinävuorot.

Sunnuntaina heti aamusta pakattiin tavarat, purettiin teltat ja putsattiin kaminat. Purkamisen jälkeen leikittiin ja syötiin välipala.

Lähdettiin kävelemään noin 12 aikaan. Eli oltiin ynnillä suurinpiirtein kahdelta.

Vartio MoreFun on suorittanut lähtörastin ja on valmiina jatkamaan matkaa.

Sonja Mäenpää
Kuvat: Katja Jurmu

Partihullu

Välituvan hämärään toisten lähdettyä jään ja huokaan
kuinka kummia ajatuksia päähäni tuokaan
Tuo toiveeni ainoa että olla saampi
pätevämpi, varmempi
ja nohevampi
Vaikken sitä tunnusta
pidän huivia ja liljatunnusta
Must on tullu partihullu x4

Elävästi muistan nakkisuojani silloin
Vartiossa päivin sekä illoin
Tein nuotioita, solmuja ja pystyttelin laavuja
Se oli kyllä tavallaan kovin intressanttia
Että toiset vei pystit oli jokaisella Collan ja se otti pollaan
Must on tulla partiohullu x4

Ennen uskoin slägin voittoon
Oli tapanani piileskellä seikkailijoita aamunkoittoon
Kunnes paikalle tuli hei
Sami, joka minut vei
Sanoi minulle huhuu se on metsä, joka puhuu
Ja se meitä yhdistää

Kerran menin Kokkolaan
Siellä donitseja saa
Ja kaikki katsoivat vaan
Lippukunnanjohtajaan
Silloin minäkin päätin partiourastani tästä, tehdä niin hyvän,
että merkit putoilevat muiden käsistä

KAAMOSROMANSSI GOES SPACE 9-10.1

Samoajat ja vaeltajat aloittivat vuoden kaamosromanssin merkeissä Rokualla. Retken alussa sattuneen meteoriittihyökkäyksen myötä osa astronauteista loukkaantui ja arkiset asiat muuttuivat haastaviksi.

Kuvat: Tiia Hyvälä

KETUN VARTIOESITTELY

Pohjanveikkojen Kettu-vartioon kuuluu kuusi innokasta tarpojaa sekä kolme johtajaa. Syksyn aikana vartio päätti tehdä itsestään esittelyn lippukunnan muille jäsenille.

Sonja (Sone)
- Salainen nero
- Iloinen
- Äänihullu
- Kaikkien kaveri
- Aamuvirkku
- Välillä vähä ylienerginen (eli hullu)

Alina (Alli)
- Positiivinen
- Karkkihullu
- Hyvä kaveri
- Hauska
- Iltavirkku
- Nero

Johanna (Yrkkä)
- Kunnon partiolainen
- Tulee toimeen kaikkien kanssa
- Ystävällinen
- Nero

Aino
- Lintuhullu
- Aamuvirkku
- Kouluhullu
- Nero
- Nooootkeeeaaa
- Pöllö

Ronja (Lintu)
- Hyvä piirtämään
- Tosi kaveri
- Nero
- Tuntematon

Sara (Dobby)
- Höpö
- Iltauninen
- Blondi
- Nero
- Hullu

LUOTSIPIIRI ESITTÄYTYY

Luotsipiiriksikin kutsuttu salakerho päätti avata omaa toimintaansa kertomalla mitä luotsipiiri tekee ja vastaamalla muutamaan olennaisesti luotsipiirin kokouksiin liittyviin kysymyksiin.

Luotsipiiri on Pohjan Veikkojen osastojen luotsien vertaistukiryhmä, joka kokoontuu noin kerran kuussa muutaman tunnin ajan. Luotsipiiriin kuuluu lippukunnanjohtaja, apulaislippukunnanjohtaja, kaikkien osastojen luotsit, ohjelmavastaava ja tiedotusvastaava. Luotsipiirin tärkeimpiin tehtäviin kuuluu suunnittelu ja valmisteleminen, sillä kokouksissa on usein enemmän aikaa pohtia tärkeitä ja ajankohtaisia asioita kuin johtajaneuvostossa.

Jokainen luotsipiiri alkaa sormetuksella, jonka aikana vaihdetaan kuulumisia ja keskustellaan mietityttävistä asioista. Tässä vaiheessa keskustelujen aiheet vaihtelevat vielä Marian sillin ostosta samoajien toimintaan. Sormetuksen jälkeen luotsipiiri käy esityslistan mukaiset asiat läpi ja tekee mahdollisia esityksiä johtajaneuvostolle. Käsiteltävät aiheet liittyvät ajankohtaisiin asioihin sekä pitkän tähtäimen suunnitelmiin.

Loppiaisena luotsipiiri aloitti vuoden brunssilla

Lempi luotsis eväs?

Sami: mätitahna leipä
Tiia: suklaakeksit
Maria: toast
Johannes: Lidlin kurpitsansiemensämpylät
Heitsi: kahvi ja keksit
Anniina: sämpylä ihanilla täytteillä
Riku: kahvi
Heitsa: sämpylät, joissa kivat täytteet ja keksit
Katja: sämpylät

Tabletti vai kalenteri?

Sami: tabletti
Tiia: kalenteri
Maria: kalenteri (en omista tablettia)
Johannes: tabletti
Heitsi: kalenteri ehdottomasti
Anniina: Kännykkä? Eli ehkä kalenteri kuitenkin.
Riku: Riku on elektroniikkamiehiä
Heitsa: Kalenteri! En ees omista tablettia.
Katja: tabletti

Lempisormi?

Sami: peukku
Tiia: etusormi
Maria: nimetön
Johnannes: peukku
Heitsi: Lilla extra eli pikkurilli. Hulvattomimmat jutut.
Anniina: Etusormi, monipuolisin!
Riku: arvatenkin etusormi
Heitsa: etusormi
Katja: peukku

* Rikun vastaukset tuottivat muut luotsiksen jäsenet

Luotsipiiri

UUDEN LIPPUKUNNANJOHTAJAN HAASTATTELU

Maria on partiouransa aikana ehtinyt toimia monissa eri pesteissä lippukunnassa ja sen ulkopuolella. Uusimpana haasteena Maria on vastaanottanut lippukunnanjohtajan pestin. Kysyimme Marialta muutamia kysymyksiä liittyen hänen uuteen pestiinsä.

Mikä sai sinut lähtemään tähän pestiin?

Kun lippukunnanjohtajaa alettiin hakemaan, en oikeastaan ajatellut ollenkaan, että mää siihen alkaisin. Sitten vaalitoiminkunta valittiin ja se alkoi tietysti multaki kysellä asiasta. Oikeastaan vasta eräänä iltana Raisalla Raisa ja Heitsi alko puhuttaan mua lippukunnanjohtajaksi. Ne oli kannustavia ja kerto musta kaikkia juttuja, mitä en edes itsestäni tunnistanu. Se oli aika huvittavaa. Mutta siitä se ajatus sitten lähti ja aloin asiaa oikeasti pohtimaan. Ajattelin, että johdettuani tarpojaosastoa viis vuotta olis aika saada uusia haasteita. Tykkäsin kyllä luotsin hommasta, mutta viisi vuotta on ihan riittävästi yhdessä pestissä, olin muutenkin saavuttanut tarpojaosastossa kaikki tavoitteet, mitä mulla oli. Lopulta olin miettinyt lippukunnanjohtajaksi alkamista viime tippaan saakka (eli suunnitteluseminaariin) ja totesin vain, että jos en nyt tähän pestiin ala, alkaa mua kaduttaan. Ja jos kerta olin oikeasti sitä niin kauan miettiny nii kyllä mää siihen sitte oikeastikki halusin alkaa.

Lippukunnanjohtaja ja apulaislippukunnanjohtaja pestissä Tuiskulla.
Kuva: Maria Koskela

Mitä odotat uuden pestin antavan?

Odotan saavani paljon kokemusta siitä kuuluisasta paperipartiosta. Oon vähän tämmönen sisäpartiolainen. Odotan oppivani siis yhdistytoiminnasta ja ylipäänsä johtamisesta. Sitä paitsi, aina voi oppia uutta ja partiossa siihen on valtavasti mahdollisuuksia! Varmasti tulee opittua paljon myös itsestäni ihmisenä, johtajana ja partiolaisena. Moni suomalainen partiovaikuttaja onkin sanonut, että lippukunnanjohtajan pesti on paras pesti partiossa. Alotan siis innolla tän Suomen parhaan partiopestin Suomen parhaassa lippukunnassa!

Minkälaisia haasteita uskot kohtaavasi lippukunnanjohtajana?

Hmm.. En osaa oikein sanoa. Usein tilanteet tulee aika yllättäen ja mää oon tämmönen, joka tykkää suunnitella asioita ja joka inhoaa yllätyksiä. Ehkä haaste on oppia kohtaamaan paremmin niitä yllättäviä tilanteita. Toisaalta haaste voi olla sekin, että oon kuulemma Timon ja Raisan mukaan hankala tyyppi, että en tuu kaikkien kanssa toimeen. No, en tiiä siitä sitten. Ehkä se Mäyrä-lempinimi jotenki tähän asiaan pohjautuu. Yritän kyllä parhaani!

Aiotko jatkaa muissa pesteissäsi? Jos et, niin mitä jäät kaipaamaan niistä?

Aiemmin kerroin, että luovun tarpojaosaston johtajan pestistä. Luotsin hommasta jään ehkä kaipaamaan sitä, miten sen viiden vuoden aikana sai vapaasti kehittää ja toteuttaa lpk:ssa sellaista tarpojaohjelmaa, millaista itse pidin toimivana juuri meille. Tykkäsin myös vartionjohtajien ja myöhemmin myös luotsien aikuisena tukena olemisesta. Mutta, ehkäpä pääsen kehittämään ja tekemään samalla lailla uusia asioita lippukunnanjohtajana vain vähän isommassa mittakaavassa. Muita pestejä mulla on sitten enää historiikin historiankirjoittajan homma ja Pohjanmaan Partiolaisten kouluttajana toimiminen. Kouluttajana haluan jatkaa, mutta pitää katsoa, miten tässä kaikkien hommien lomassa ehtii. Partiohan ei tosiaan tekemällä lopu!

Millä taktiikalla aiot lähteä johtamaan lippukuntaa?

En tiedä onko minulla mitään selke-

ää taktiikkaa, mutta oheinen lainaus kuvaa ajatteluani hyvin: “Kerää ympärillesi itseäsi viisaampia ja erilaisia ihmisiä kuin itse olet. Kysy ja kuuntele heitä, mutta päätä itse.” Oheinen lainaus on Suomen Partiolaisten nykyisen puheenjohtajan, Anna Munsterhjelmin, blogista (https://annamunkaikkikestaa.wordpress.com/2015/10/17/37-asiaa-jotka-olen-oppinut-johtajana/). Pyrin kuuntelemaan muita ja tekemään hyviä ratkaisuja. Hyvä johtaja ei ole mikään diktaattori, joka sanelee, mitä pitää tehdä, vaan hyvä johtaja etsii tietoa ja kysyy neuvoa ja tekee sitten päätöksensä. Kannatan myös avoimuutta ja suunnitelmallisuutta, mikä on aika pakollista kun on kyseessä iso lippukunta. Näiden asioiden lisäksi ehkä tärkeintä on pitää huoli johtajista, eli siitä että lippukunnan yhteishenki on hyvä. Että asioita tehdään yhdessä ja apua saa kysyä. Onneksi meillä on jo mielestäni hyvä asenne tässä! Haluaisin olla sellainen helposti lähestyttävä ja reilu johtaja, joka kuuntelee ja auttaa parhaansa mukaan.

Olethan huomannut, että lippukunnallamme on sähköinen aikajana jota voit käydä ihastelemassa osoittessa pv.onmky.fi/historia. Jos sinulla on joku partiomuisto tai kuva sellaisesta käy lähettämässä se aikajana tiimille saman linkin takaa. Parhaimmat muistot julkaistaan aikajanalle kaikkien nähtäväksi.

PV K-22
PARTIOTA AIKUISILLE

Syksyllä 2015 vastavalitut Kipinä-koordinaattorit alkoivat toimeen pilke silmäkulmassa ja miettivät, millaista omaa toimintaa voisi järjestää partio-ohjelmansa läpikäyneille johtajille, vasta partiosta kiinnostuneille tai vaikka joskus partiossa mukana olleille vanhemmille, kaikille yli 22-vuotiaille. Tavoitteena oli ja on edelleen tavoittaa 22 vuotta täyttäneet (partiotermistössä aikuiset), nykyiset ja kenties tulevat Pohjan Veikot järjestämällä itselle

Syyskuussa aloittelimme toimintaa nuotioillan merkeissä tutussa, turvallisessa paikassa Ynnin rannassa.

Paistelimme makkaraa ja suklaabanaaneja…

...kävimme melomassa lippukunnan kanooteilla upeissa maisemissa Pikisaaren ympäri ja vain nautiskelimme pimenevästä syysillasta, hyvässä seurassa, nuotion äärellä.

Marraskuussa talkoilimme lisää Oulukuppeja, -lautasia, -sokerikkoja ja -kermakkoja upeaan Oulu-astiastoon, jota Ynnin toimisto myy Pohjan Veikkojen toiminnan tukemiseksi. Nämä tunnetun oululaisen kuvittajan ja piirtäjän Hilkka Inkalan Oulu-aiheisin piirroksin koristellut astiat kannattaa muistaa, kun miettii esimerkiksi valmistujaislahjaa kevään juhlijoille, tuliaista Oulusta tai oululaiselle tai vain täydennystä omaan kahvipöytään. Käy ihailemassa astiastoa osoitteessa pv.onmky.fi/oulukupit ja tule mukaan seuraaviin talkoisiin.

Joulukuussa oli vuorossa aikuisten omat pikkujoulut. Partiolle sopivaan tyyliin pikkujouluilu aloitettiin metsästä. Reippailimme täydellisessä pikkupakkassäässä Sanginjoen maisemissa Isokankaalla ja pysähdyimme tietenkin nuotiolle nautiskelemaan kunkin huolella valmistamia eväitä.

Illan päälle kokoonnuimme vielä pelaamaan lautapelejä, herkuttelemaan tortilloilla ja löysihän itse joulupukkikin paikalle mysteerilahjoineen.

Keväälle 2016 on jo paljon suunnitelmia.

Talkooapua tarvitsemme erityisesti Pilpajärven kämppäprojektissa. Sinun ei tarvitse olla rakennustaituri osallistuaksesi, jokaiselle käsiparille löytyy sopivaa hommaa. Lisäkäsiä tarvitaan myös esimerkiksi 13.2.2016 Sudenpentujen ensiapukurssilla, 26.-28.2.2016 Seikkailijoiden talvileirillä, 18.-20.3.2016 Tarpojien talvileirillä sekä myöhemmin keväällä/kesällä 28.5.2016 Terwahölkkä ja -maraton –tapahtumassa sekä 9.-12.6. 2016 Sudenpentujen ja seikkailijoiden kesäleirillä. Ravintolapäivään osallistuminen siirtyi valitettavasti päällekkäisyyksien vuoksi helmikuulta loppukevääseen tai syksyyn mutta silloin pistetäänkin pystyyn kaikkien aikojen paras Pohjan Veikkojen Pop up-ravintola!

Ihan tai ainakin melkein omaa aikuisten toimintaa järjestämme mm. 2.-3.4.2016 yhdistämällä voimamme sudarileirin kanssa, jolloin retkeilemme yhdessä mutta enimmäkseen erikseen Ylikiimingin maastoissa.

Keväällä 14.-15.5.2016 on vihdoin vuorossa Aikuisten ikioma veneretki lippukunnan paatilla M/S Pohjantähdellä.

Liity ihmeessä Facebookissa ryhmään PV-K22 ja/tai vanhempien sähköpostilistalle lähettämällä tyhjä sähköpostiviesti osoitteeseen pv-vanhemmat+subscribe@googlegroups.com niin tiedät mitä, missä ja milloin tapahtuu. Ryhmiin kuuluminen ei sitouta sinua mihinkään, vaan voit tulla mukaan silloin, kun omat aikataulut antavat myöten ja tapahtuma tuntuu juuri sinulle sopivalta! Tämä toiminta kuuluu siis ihan kaikille yli 22-vuotiaille Pohjan Veikoille, Pohjan Veikkojen vanhemmille tai muuten vain partiotoiminnasta kiinnostuneille! Sinun ei siis tarvitse olla edes Pohjan Veikkojen jäsen tullaksesi mukaan (toki saatamme sinut ajan myötä jäseneksi houkutella).

Teksti ja kuvat: Tarja Kankaanpää

KUMMILAPSI KHADIM SENE

Pohjan Veikkojen Plan-kummilapsi on vaihtunut. Kummilapsemme nyt on nimeltään Khadim Sene, Senegalista. Hänellä ja hänen perheellään menee hyvin, Khadim pitää jalkapallosta ja auttaa vanhempiaan kotieläinten hoidossa. Perhe koostuu maanviljelijöistä, ja he ovat valmistelleet peltojaan tulevaa sadekautta varten.

Tietoa Planista:
Plan on uskonnollisesti ja poliittisesti sitoutumaton järjestö. Plan on Suomen suurin kummijärjestö ja yksi Suomen viidestä suurimmasta kehitysyhteistyöjärjestöstä. Kehitysyhteistyö suunnitellaan ja toteutetaan yhdessä paikallisten kanssa, ja myös lapset ovat mukana päätöksenteossa ja toiminnan kehittämisessä. Plan on kouluttanut Khadimin asuinalueelle ammattimaisia terveystyöntekijöitä, hankkinut koulutarvikkeita lapsille sekä kouluttanut alueen aikuisia lasten oikeuksista.

Mitä rahalla saadaan aikaan?

10€	vettä kuukaudeksi yhdelle perheelle
20€	hyttysverkko sekä huovat yhdelle perheelle
25€	kanisteri, vedenparannustarvikkeet ja hygieniapakkaus perheelle
35€	tarvikkeet yhden perheen väliaikaissuojaan
90€	hygieniatarvikkeet perheelle sairauksien ja infektioiden ehkäisemiseksi
270€	rakennustarvikkeet neljän perheen väliaikaissuojaan
450€	vettä kuukaudeksi 60 perheelle

Heikki Ruha

Ongelma: valkokangas on aivan liian pieni.

Vaeltajien ratkaisu: teippaa valkokankaan reunoille fläppi-paperia.

Kuva: Sami Alitalo

Onko sinulla ongelma johon tarvitset ratkaisua tai oletko mestari keksimään ratkaisuja muiden ongelmiin? Haluatko jakaa parhaimmat partioniksisi muillekkin?

Lähetä oma ongelmasi, kaverin ongelma tai niksi osoitteeseen pohjantahti.pv@gmail.com ja sinunkin ongelmasi ratkeavat.

"Mää tarttisin niinku enemmän tätä huuhteluainetta"
- Tiia tarvitsi mehua saadakseen ruoan alas

Katja: Jatketaampa nyt kirosanoja
Fanny: Oota ku mä valitan eka loppuun
-Tytöt pj-kurssilla

"Hirveen ilkee, mut niin hauska"
-Sini Pohjan Veikoista pj-kurssilla

"Voitteko kantaa Tepon?"
"Kuka se on?"
"Mun sivupersoona"
-Seikkailija tyttö valittaa, ettei jaksa kävellä

Ristikko-/hirsitalonuotion uusi nimi: Häshtäg-nuotio
-Seikkailijatyttö

"Elämä yhtä palasina kuin Kinder-muna päsärillä"
-Aamun ajatuksai pääsiäisvaelluksella 2014

Sami muistuttaa Kosotuksen osallistujia maksamaan osallistumismaksunsa
Maijja: En oo maksamasa. Eiku tietysti maksan. Ihan näillä näppäimillä.
Johannes: Ootpas Maksa-Masa.

Ilmianna partiotoverisi kuolemattomat lausahdukset:
pohjantahti.pv@gmail.com
Parhaat julkaistaan.

mysteerinainen
Lounas on katettu! Laivakeittiöstä laituripöytään.
#pohjanveikot #partioscout #ulkonasyömässä #ihaniaihmisiä

Haluatko, että juuri sinun partiokuvasi julkaistaan Pohjan Tähdessä? Nyt siihen on mahdollisuus! Tägää partiokuvasi instagramissa #pohjanveikot, paras kuva julkaistaan.